

Spm. nr. S 180

Til socialministeren (15/4 98) af:

Villy Søvndal (SF):

»Agter ministeren at fastsætte klare og ensartede regler for, hvornår en person er at betegne som enlig forsørger efter lovens forstand?«

Begrundelse

I lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag lovforslag nr. L 89 står, at en person en gang årligt over for kommunen skal bekræfte, om den fortsatte status er enlig forsørger. Idet det ikke fremgår af loven, hvad der menes med enlig forsørger, vil definitionen heraf afhænge af den enkelte kommunes vurdering. Dette kan sætte en person i den situation at komme i konflikt med loven og dermed blive kriminel, men at være i god tro, ikke på grund af uvidenhed til loven, men til den pågældende kommunes vurdering.

SF er ikke uenig i, at ydelserne skal udbetales til dem, der retlig er enlige forsørgere, men begrebet »enlig forsørger« skal være defineret på en så klar måde, at en person ved, hvad det er, personen skal bekræfte.

Svar (21/4 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er i bemærkningerne til spørgsmålet specielt henvist til lovforslag nr. L 89, senere vedtaget af Folketinget som lov nr. 1109 af 19.

december 1997 om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Lovændringen sigtede til fastsættelse af nærmere regler om kontrol og vurdering af, om den enkelte person, der modtager ordinært og ekstra børnetilskud, kunne opfattes som enlig forsørger. Der er med denne lovændring ikke sigtet til en ændring i fortolkningen af begrebet »enlig forsørger«, jf. herunder besvarelsen af spørgsmål 1-5 under lovforslagets behandling i Folketinget.

Modtageren af børnetilskud har efter loven en forpligtelse til at underrette kommunalbestyrelsen om forandringer i sine forhold, herunder ændringer i status som enlig forsørger, der kan medføre bortfald af ydelser.

I forbindelse med ansøgning om børnetilskud eller i forbindelse med en anmodning om en fornyet erklæring om, at ansøgeren eller modtageren af børnetilskud fortsat opfylder betingelsen om at være enlig forsørger, vil den pågældende kunne få vejledning herom hos kommunen.

En person, der er gift eller lever i et registreret partnerskab, kan kun anses som enlig forsørger, når den pågældende er separeret eller lever adskilt fra ægtefællen/partneren på grund af uoverensstemmelse. En person, der ikke er gift, anses kun for enlig, hvis pågældende ikke lever i et ægteskabslignende forhold med den anden af forældrene eller med en anden person. Der foreligger et ægteskabslignende forhold, når parterne gennem kontante bidrag, arbejde i hjemmet eller på anden måde bidrager til den fælles husførelse, og der er tale om et samlivsforhold, der kan føre til ægteskab eller registreret partnerskab efter dansk ret.

I de tilfælde hvor der er tvivl om, hvorvidt betingelsen om at være enlig forsørger er opfyldt, er der mange faktorer, der kan indgå i kommunens vurdering heraf.

Nogle af de faktorer, der især må lægges vægt på, er, om der foreligger en skriftlig erklæring om status som enlig forsørger, om der kan indgås ægteskab eller registreret partnerskab, om der er fælles folkeregisteradresse, fælles bolig, fælles økonomi, fælles bankkonto, fælles husholdning og fælles biologiske børn.

Kommunens afgørelse, om hvorvidt betingelsen om status som enlig forsørger for at modtage børnetilskud er opfyldt, kan indbringes for det sociale ankenævn.

Med de vidt forskellige måder, som man idag indretter sig på i samlivsforhold, vil det ikke være muligt, at fastsætte helt klare og entydige regler for, i hvilke tilfælde en person kan anses for at opfylde betingelsen om at være enlig forsørger, og i hvilke tilfælde en person ikke kan anses for at opfylde betingelsen om at være enlig forsørger.

Der skal foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag. I de tilfælde hvor der kan være tvivl om status som enlig forsørger, er det de sociale nævn og Den Sociale Ankestyrelse, der fastlægger og koordinerer praksis på området.

Jeg er enig i, at den erklæring om enlig forsørgerstatus som kommunen anmoder en modtager af børnetilskud om, skal være formuleret på en sådan måde, at underskriveren ikke er i tvivl om, hvad der skrives under på.